

THE ANSWERS FROM THE DANISH GOVERNMENT TO THE QUESTIONS IN THE CONSULTATION PAPER BY DG INTERNAL MARKET AND SERVICES ON THE PROFESSIONAL QUALIFICATIONS DIRECTIVE

A) A CALL FOR SIMPLIFICATION

- Why simplification:

Question 1: Do you have any suggestions for further improving citizen's access to information on the recognition processes for their professional qualification in another Member State?

Svar på spørgsmål 1:

Vi vil fra dansk side støtte, at adgangen til information om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer yderligere forbedres – både i forhold til borgere og til forhold til myndigheder, de berørte virksomheder og de relevante organisationer. Dette foreslås gennemført ved både på EU plan og nationalt at lette adgangen til information:

EU-database vedrørende lovregulerede erhverv¹

EU-databasen vedrørende lovregulerede erhverv ”Database of regulated professions in the EU Member States, EEA countries and Switzerland” bør gøres til et pålideligt værktøj, som er nemt at bruge fx ved konstatering af, om et erhverv er lovreguleret i et givent land, og som løbende opdateres, så oplysningerne derfra eventuelt kan lægges til grund ved sagsbehandlingen.

Udnyttelse og videreudvikling af de eksisterende netbaserede informationsløsninger

Synergi mellem medlemsstaternes kontaktpunkthjemmesider, hvor der findes nationale vejledninger og informationer om procedurerne i tilknytning til erhvervmæssig anerkendelse, anbefales at blive samlet på Kommissionens hjemmeside om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer².

En opdateret Kommissionens hjemmeside om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer kan linkes til og synliggøres på de berørte tjenestegrene under Kommissionen, og de netsteder, som EU-borgere og virksomheder besøger mhp. at finde oplysninger om fri bevægelighed, om ansættelsen, om uddannelsen, om etablering og levering af tjenesteydelser osv. Eksempelvis kan det med fordel gøres på EURES, Europass, IMI, SOLVIT, NARIC hjemmeside osv. På den måde vil også antal af oplysninger, som er forældede eller forkerte, blive minimeret.

Det anbefales endvidere, at medlemsstaterne opfordres til at udarbejde faktablade til de enkelte lovregulerede erhverv i de respektive medlemsstater. I Danmark er der positive erfaringer og tilbagemeldinger fra virksomheder og ansøgere om brug af sådanne faktablade³. Faktablade kan på sigt standardiseres og tilknyttes EU databasen.

¹ EU-database vedrørende lovregulerede erhverv:

http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/regprof/index.cfm?fuseaction=home.home

² Kommissionens egen hjemmeside om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer:

http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/index_en.htm

³ Information om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark: <http://en.iu.dk/recognition/regulated-professions>

Det vil også være relevant at linke til og oplyse om området på hjemmesider, der tilhører medlemsstaternes ambassader og konsulater.

Kvikskranker jf. artikel 6 i EU direktiv 2006/123/EF (Servicedirektivet)

De relevante informationer om de nationale kvikskranker, jf. artikel 6 i EU direktiv 2006/123/EF (Servicedirektivet) foreslås at blive knyttet til Kommissionens hjemmeside om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Fra dansk side vil vi nationalt undersøge muligheden for at udvide anvendelsen af den danske kvikskranke til lovregulerede erhverv, der i dag ikke er omfattet af reglerne i Servicedirektivet.

Kontaktpunktfunktion for direktivet

Kontaktpunktfunktion for direktivet foreslås yderligere styrket.

Det skal afklares og eventuelt skabes en klar hjemmel i direktivet til, at medlemsstaters kontaktpunkter, som i dag har til opgave at bistå borgere, virksomheder og kontaktpunkter *i øvrige* medlemsstater, også får til opgave informationsmæssigt at bistå egne borgere, som ønsker at udøve et erhverv i en anden medlemsstat, og dette inden borgeren faktisk har flyttet til en anden medlemsstat.

Tillige bør afklares, hvorvidt kontaktpunkterne i hjemlandet er bemyndiget til at bistå egne borgere ved at få ret til at udstede attestation af den relevante erhvervserfaring til brug for anerkendelsen i andre medlemsstater, når anerkendelsen skal ske efter reglerne i den generelle ordning eller efter reglerne om automatisk anerkendelse på baggrund af den relevante erhvervserfaring, især i tilfælde, hvor erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet.

Kontaktpunkternes viden om praksis, procedurer og anerkendelsesforholdene i medlemsstaterne bør styrkes ved at intensivere kontaktpunkternes samarbejde i form af afholdelse af relevante studiebesøg, workshops eller seminarer.

Endvidere er det vigtigt at sikre samarbejdet og synergien mellem kontaktpunkterne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og Kvikskranker, der er oprettet i forbindelse med Servicedirektivet.

Vi vil foreslå, at medlemsstaterne i forbindelse med beretning til Kommissionen, som standard oplyser om initiativer, der i den bestemte beretningsperiode er gennemført, med henblik på at styrke adgang til og kvalitet af informationer på området.

Sprog

Desuden vil det være relevant, at medlemsstaternes informationer som standard stilles til rådighed på både medlemsstatens nationale sprog og på engelsk.

Question 2: Do you have any suggestions for the simplification of the current recognition procedures? If so, please provide suggestions with supporting evidence.

Svar på spørgsmål 2:

Det forventes, at Kommissionens igangværende undersøgelse af muligheder for at benytte sig af visse europæiske instrumenter, som er udviklet og implementeret på uddannelsesområdet under Bologna proces, EQF osv., i et vist omfang vil vise, hvorvidt procedurerne i tilknytning til erhvervmæssig anerkendelse kan forenkles ved at benytte sig af nogle af de instrumenter og redskaber (eksempelvis ”Diploma Supplement” og ”Certificate Supplement” ECTS-system). Regeringen har noteret sig, at resultaterne af undersøgelsen vil indgå i Kommissionens grøn bog.

Det anbefales, at der i forbindelse med revision af direktivet klart defineres retlig status af EU-borgere, som ikke umiddelbart kan påberåbe sig direktivet, men som er omfattet af traktatreglerne om etableringsfrihed, og som ønsker at udøve et lovreguleret erhverv i en anden medlemsstat. Dette vil kunne lette kompetente myndigheders behandling af sådanne ansøgninger, og vil samtidig kunne begrænse sagsbehandlingsfejl og behov for Domstolens sanktionering af forholdet.

Muligheden for, at visse attestationer, certifikater og formularer standardiseres på EU-plan, bør undersøges, eksempelvis kan borgerne tilbydes at benytte sig af en EU-standardiseret blanket til forudgående anmeldelse vedrørende levering af tjenesteydelser eller en attestation af den relevante erhvervs erfaring.

Forenkling af anerkendelsesprocedurerne kan støttes under overholdelse af passende balance mellem hensynet til arbejdskraftens fri bevægelighed og medlemsstaternes berettigede interesse i at sikre en forsvarlig erhvervsudøvelse.

- Making best practice enforceable:

Question 3: Should the Code of Conduct become enforceable? Is there a need to amend the contents of the Code of Conduct? Please specify and provide the reasons for your suggestions.

Svar på spørgsmål 3:

Et ikke bindende dokument

Vi er fra dansk side meget tilfredse med Adfærdskodekset, som jævnlig bruges af kompetente myndigheder og andre berørte parter. Kodekset er offentligt tilgængeligt på en række relevante hjemmesider, der tilhører den danske koordinerende myndighed og kontaktpunkt og hos visse kompetente myndigheder, og er dermed stillet til rådighed for borgerne.

Dog er den danske regerings holdning, at der ikke opnås merværdi, hvis Adfærdskodeks for direktivet ”Code of Conduct” gøres til et bindende dokument. Kodekset er baseret på direktivet og på traktaten, som fortolket ved EF-retspraksis. Klager over myndighedernes manglende overholdelse af dette kodeks kan allerede i dag undersøges på baggrund af ovennævnte retsgrundlag.

Adfærdskodekset er en samling af retningslinjer for behandlingen af sager omfattet af anerkendelsesdirektivet og den har en passende balance mellem hensynet til arbejdskraftens fri bevægelighed og værtslandets berettigede interesse i at sikre en forsvarlig erhvervsudøvelse.

Det bør fortsat være vejledende, ikke mindst fordi det som et vejledende dokument nemt kan opdateres i takt med udviklingen af den bedste praksis.

Hvis Adfærdskodekset ønskes at blive bindende for medlemsstaterne, bør niveauet lægges mellem i kodekset beskrevne ”bedst praksis” og ”acceptabel praksis” efter en fornyet forhandling.

Opdatering af Adfærdskodeks for anerkendelsesdirektivet

Adfærdskodekset for anerkendelsesdirektivet bør opdateres i takt med udviklingen af de nye rets instrumenter og den bedste praksis. En af de vigtigste konklusioner ifm. den netop afsluttede evaluering af Servicedirektivet har været, at forholdet mellem Servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet er endnu mere kompliceret end forudset. Desuden er dette forhold blevet fortolket forskelligt af forskellige medlemsstater og endog forskelligt af de kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater. Flere mekanismer i de to direktiver er forskellige, og dette kan virke modstridende, selv om det er den samme tjenesteyder, der står over de kompetente myndigheder.

To initiativer kan overvejes i den forbindelse:

- Kommissionen kan overveje at opdatere Adfærdskodekset eller foreslå en fortolkende meddelelse, der gør det klart for både medlemsstaterne og tjenesteyderne, hvordan forholdet mellem Servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet skal fortolkes.
- Evaluering af anerkendelsesdirektivet kan bruges til at fokusere på og eventuelt at integrere en beskrivelse af forholdet mellem Servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet i det reviderede anerkendelsesdirektiv.

- Mitigating unintended consequences of compensation measures:

Question 4: Do you have any experience of compensation measures? Do you consider that they could have a deterrent effect, for example as regards the three years duration of an adaptation period?

Svar på spørgsmål 4:

Nogle kompetente myndigheder har tidligere meddelt, at det i visse tilfælde er vanskeligt at oprette en målrettet egnethedsprøve for en individuel ansøger, og at en sådan løsning kan være omkostningskrævende. Muligheden for at gennemgå en prøvetid kan til gengæld afhænge af den konkrete efterspørgsel på arbejdsmarkedet. Inden for visse erhverv kan det muligvis være svært at finde en ledig praktikplads. En kompetent myndighed melder om, at prøvetid af tre års varighed kan virke forskrækkende for autorisationsansøgeren.

Det er nødvendigt at være opmærksom på proportionalitetsprincippet ved fastsættelse af udligningsforanstaltninger. Det er således relevant at være opmærksom på, om uddannelseskravene for udøvelse af erhvervet er proportionelle med kravene til varigheden af den pålagte prøvetid.

For så vidt angår sundhedserhvervene kan en prøvetid være af relativ kort varighed, max. 6-12 måneder. En sikker evaluering af ansøgerens viden og færdigheder indenfor disse erhverv bør kunne foretages inden for dette tidsrum forudsat en effektiv supervision. For nogle gruppers vedkommende kan evalueringer ske på kortere tid. Sundhedsmyndigheder i Danmark har ikke særlig erfaring med prøver. Det påpeges, at det er vanskeligt at opretholde et prøvesystem, der skal

kunne afprøve individuelle specifikke mangler i uddannelse og erhvervserfaring for et meget lille antal ansøgere. En prøve designet som kort, struktureret prøvetid kan muligvis anvendes med fordel i disse situationer.

For så vidt angår lærerhvervene, oplyser den kompetente myndighed om, at i sager, hvor det er nødvendigt at anvende udligningsforanstaltninger, vil myndigheden næsten altid stille krav om prøvetid af 1 års varighed, i nogle enkelte tilfælde vil stille krav om prøvetid af 2 års varighed og næsten aldrig vil stille krav om prøvetid af 3 års varighed.

Question 5: Do you support the idea of developing Europe-wide codes of conduct on aptitude tests or adaptation periods?

Svar på spørgsmål 5:

En fælleseuropæisk adfærdskodeks, som indeholder beskrivelse af fælles principper og standarder for udbud og afholdelse af egnethedsprøve og prøvetid, kan muligvis sikre en mere ensartet praksis i medlemsstaterne f.eks. anvendelse af udligningsforanstaltninger. Fra dansk side vil vi overveje at støtte ideen, men mener, at en sådan kodeks under alle omstændigheder skal være af en vejledende karakter. Vi er dog skeptiske overfor, hvorvidt det kan realiseres i praksis, da forskelle mellem medlemsstaternes krav til udøvelse af lovregulerede erhverv varierer meget. Endelig stillingstagen må bero på et konkret forslag.

For så vidt angår fiskerierhvervene, er Danmark orienteret mod principperne i IMO's standard for uddannelse (STCW og STCW-F) og egnethedsprøver eller prøvetid kan påkræves med hensyn til de relevante stillinger på skibe.

Generelt vil vi henlede opmærksomheden på, at det for søfarende er almindelig kendt, at træning, uddannelse og certificering er reguleret globalt via STCW-konventionen og direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv. For så vidt angår erhverv tilknyttet fiskeriet forventes, at ratifikation af en tilsvarende uddannelseskonvention gældende for fiskeriet vil være muligt i nær fremtid. For tiden har 14 lande tiltrådt STCW-F konventionen. Konvention træder som hovedregel i kraft 12 måneder efter, at 15 lande har tiltrådt konventionen. Det kan således ikke udelukkes, direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv også vil omfatte fiskeskibe, når STCW-F træder i kraft.

Question 6: Do you see a need to include the case-law on "partial access" into the Directive? Under what conditions could a professional who received "partial access" acquire full access?

Svar på spørgsmål 6:

Vi er fra dansk side opmærksomme på den gældende EU-retspraksis og mener, at det er tale om et principielt spørgsmål, der bør undersøges nærmere. Det skal vurderes, hvorvidt indførslen af denne praksis i direktivet kan bidrage til styrkelsen af det indre marked og positivt kan påvirke vækst i medlemsstaterne.

Det vil endvidere være relevant at undersøge hvorvidt alle erhverv er egnede til at ovennævnte delvise adgang til erhverv kan gives. Autoriserede sundhedspersoner, der opnår autorisation i en medlemsstat, skal som udgangspunkt have eller kunne opnå ” full registration”.

Spørgsmålet vurderes at have størst betydning for erhverv, som er baseret på en længerevarende uddannelse og er af mindre betydning i forhold til lovregulerede erhverv, som er baseret på det korte uddannelsesforløb på et lavt uddannelsesniveau. Spørgsmålet vurderes ikke at være relevant for erhverv tilknyttet fiskeriet.

Det er den danske regerings umiddelbare holdning, at erhvervsudøveren som kun har opnået delvis anerkendelse og delvis adgang til erhvervet, med henblik på at opnå fuld adgang til udøvelse af alle aktiviteter inden for det lovregulerede erhverv, skal have mulighed for gennem bestemte udligningsforanstaltninger at bevise, at pågældende er i besiddelse af de kvalifikationer, som den kompetente myndighed i værtslandet peger på udgør den væsentlige forskel i forhold til at opnå adgang til udøvelse af alle erhvervsaktiviteter inden for et erhverv.

Den endelige danske holdning vil afhænge af Kommissionens konkrete forslag.

- Facilitating movement of new graduates:

Question 7: Do you consider it important to facilitate mobility for graduates who are not yet fully qualified professionals and who seek access to a remunerated traineeship or supervised practice in another Member State? Do you have any suggestions? Please be specific in your reasons.

Svar på spørgsmål 7:

Principielt bifalder vi ordninger, der øger muligheden for praktik over landegrænser for kandidater, der ønsker at gennemføre den praktiske del af uddannelsen i en anden medlemsstat end, hvor den teoretiske del af uddannelsen er gennemført.

Det kan således fremme mobiliteten for kandidater, hvis de får mulighed for at gennemføre den praktiske uddannelse efter kandidateksamen, som kræves i henhold til lovgivningen i deres hjemland, i en anden medlemsstat. Det vil dog forudsætte, at de kan gennemføre den praktiske uddannelse efter kandidateksamen efter de retningslinjer, der gælder i det land, hvor de har taget kandidatuddannelsen. I visse tilfælde indgår dette i den erhvervsmæssige del af uddannelsen, hvorfor det her endvidere kan være et spørgsmål om merit.

Specifikt for sundhedserhvervene: Inden for læge- tandlæge- og kiropraktorområdet, hvor ret til selvstændigt virke ikke opnås direkte i forbindelse med universitetsgraden, ser vi det som en fordel, at den efterfølgende træningsperiode også kan gennemføres i andre medlemsstater. Andre medlemsstaters borgere kan søge ”supervised training” i Danmark for at opnå ”full registration” eller lignende inden for læge/tandlæge/kiropraktor området. De må søge ubesatte vakante hele eller delvise stillinger (i klinisk basisuddannelse) som led i ”supervised training”. Ansættelserne foregår på almindelige arbejdsvilkår i det offentlige sygehusvæsen. Sundhedspersoner fra andre medlemsstater får en midlertidig autorisation til gennemførelse af ”supervised training”.

For personer, der har tilknytning til juridiske erhverv (advokat), der i en af Den Europæiske Unions medlemsstater eller i et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, har bestået en juridisk kandidateksamen, der i niveau svarer til den danske juridiske bachelor- og kandidateksamen, kan fastsættes en prøvetid som betingelse for ansøgerens autorisation som advokatfuldmægtig, med henblik på, at det sikres, at ansøgeren har det fornødne kendskab til dansk procesret samt behersker det danske sprog på et sådant niveau, at ansøgeren kan gennemføre en hovedforhandling på forsvarlig vis. Det fremgår af retsplejelovens § 135 a, stk.2, at justitsministeren i øvrigt, i det omfang det er nødvendigt til opfyldelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser, kan fritage fra kravet om, at ansøgeren skal have bestået en dansk juridisk bachelor- eller kandidateksamen, herunder fastsætte en prøvetid som betingelse herfor.

Question 8: How should the home Member State proceed in case the professional wishes to return after a supervised practice in another Member State? Please be specific in your reasons.

Svar på spørgsmål 8:

Ansøgere bør, før de tager uddannelse i en anden medlemsstat, sikre sig, at varighed og indhold af den praktiske uddannelsesdel matcher de krav, der stilles for samme uddannelsesdel i hjemlandet. Danske sundhedsmyndigheder tilbyder eksempelvis en forhåndsvurdering, inden arbejdet påbegyndes i en anden medlemsstat. Hvis værtslandet har en formel klinisk uddannelse, en såkaldt "supervised training", vil kun denne og ikke anden supervised training blive godkendt her i landet. Den kompetente myndighed for lærerhverv foretager vurderinger og accepterer de kvalifikationer på samme betingelser, der gælder for alle andre erhvervsmæssige kvalifikationer fra den pågældende medlemsstat.

Spørgsmålet er i øvrigt besvaret under spørgsmål nr. 7.

- Facilitating movement between non-regulating and regulating Member States:

Question 9: To which extent has the requirement of two years of professional experience become a barrier to accessing a profession where mobility across many Member States in Europe is vital? Please be specific in your reasons.

Svar på spørgsmål 9:

Nogle kompetente myndigheder oplyser om, at de ikke har erfaringer med anvendelsen af reglen og visse myndigheder oplyser, at de ikke mener, at kravet er relevant for deres respektive erhvervsområder, der er lovregulerede her i landet.

En 2 års dokumenteret erhvervserfaring bør ikke nødvendigvis betragtes som den væsentligste garanti for, at en erhvervsudøver er fuldkvalificeret fagmand i tilfælde af, at erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet.

Her i landet ses bestemmelsen i sammenhæng med Kommissionens meddelelse om, at der på EU plan findes omkring 4700 lovregulerede erhverv, fordelt i 800 erhvervsgrupper og at mange erhverv er lovreguleret i en eller få medlemsstater. I Danmark er omkring 120 erhverv reguleret ved lov.

Bestemmelsen ses også i sammenhæng med, at reglen om 2 års erhvervs erfaring er første gang blevet fastsat i 1980'erne og muligvis i et vist omfang er forældet.

Bestemmelsen tager ikke nødvendigvis højde for den rivende udvikling på uddannelsesområdet, især for så vidt angår niveauet, kvaliteten og indholdet af uddannelser, der i dag er betydelig højere og bredere end i 1980'erne. Dette er især tilfælde indenfor videregående uddannelsesområder.

Desuden kan reglen opfattes som en formel anerkendelsesbarriere og en mobilitetshindring for visse borgere, især for de nyuddannede. Det kan være tale om personer, som kan være i besiddelse af faglige kvalifikationer af en høj kvalitet og på et højt fagligt niveau, og som i hjemlandet betragtes som fuldkvalificerede erhvervsudøvere.

I dag sanktioneres den gruppe ved denne bestemmelse i direktivet, da de personer formelt ikke kan påberåbe sig direktivet, fordi erhvervet ikke er lovreguleret i deres hjemland og de opfylder ikke direktivets krav om den relevante erhvervs erfaring af 2 års varighed.

Eksempelvis kan en nyuddannet dansk ingeniør, som her i landet har gennemført en offentlig anerkendt 5 års videregående ingeniøruddannelse, i medlemsstaterne, hvor erhvervet er lovreguleret ikke påberåbe sig direktivet, selv om pågældende måske har en uddannelse på et højere niveau, end værtslandet faktisk kræver i autorisationslovgivning vedrørende adgang til udøvelse af det erhverv.

2 års dokumenteret erhvervs erfaring betragtes dog som et relevant alternativ til at kunne udføre arbejde indenfor visse erhverv, hvor der kræves visse korte sikkerhedsuddannelser. Dette gælder eksempelvis i en situation, hvor personen kommer fra et land, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, mens der stilles krav om en såkaldt sikkerhedsuddannelse i værtslandet. I Danmark er der tale om visse erhverv i tilknytning til arbejdsmiljølovgivning og visse erhverv, der har tilknytning til sikkerhed ved arbejde på offshore platforme. I begge tilfælde er der tale om særdeles farlige erhverv, hvor der også til virksomheder og til industrien i øvrigt stilles meget strenge sikkerhedsmæssige og miljømæssige krav, både på EU-plan og nationalt. Sundhedsmyndighederne oplyser om, at de ikke har nogle erfaringer med princippet om to års erhvervs erfaring, men finder disse krav valgt helt "arbitrært".

Det skal afslutningsvis bemærkes, at danskuddannede arkitekter er omfattet af den automatiske godkendelse, jf. de to danske uddannelsers optagelse i direktivets bilag V, som udelukker krav om toårs erhvervs erfaring pga. manglende lovregulering af erhvervet. Danskuddannede arkitekter er derfor ikke omfattet af kravet om 2 års erhvervs erfaring ved indrejse til øvrige EU-lande.

Question 10: How could the concept of "regulated education" be better used in the interest of consumers? If such education is not specifically geared to a given profession could a minimum list of relevant competences attested by a home Member State be a way forward?

Svar på spørgsmål 10:

Det kan anbefales, at begrebet "lovreguleret uddannelse" præciseres, eftersom den nuværende definition i direktivets artikel 3.1, litra e) er uklar, og den faktisk kan henvise til enhver uddannelse, bortset fra grunduddannelse og almen gymnasialuddannelse, og derfor er svært anvendelig i praksis.

For at definitionen skal være velfungerende i praksis, vurderes det, at definitionen skal indeholde en klar beskrivelse af karakteristika, som adskiller en lovreguleret uddannelse fra andre uddannelser.

I Danmark anvendes den nuværende definition i få situationer, hvor et uddannelsesbevis udstedes både som uddannelsesbevis og autorisationsbevis, og hvor uddannelsesbeviset samtidig fungerer som autorisationsbeviset.

Det er således tale om en situation, hvor adgang til udøvelse af erhverv i lovgivningen betinges af bestemte faglige kvalifikationer, hvor der ikke af en anden kompetent myndighed, men kun af den relevante uddannelsesinstitution udstedes bevis for at en person her i landet har opnået de uddannelseskvalifikationer, der er nødvendige for udøvelse af det erhverv. Til brug for behandling af ansøgninger om erhvervsmæssig anerkendelse på de områder, er der dog i lovgivningen udpeget en kompetent myndighed som varetager anerkendelsesopgaven. Det er navnlig tale om undervisningserhverv i folkeskolen og gymnasiet samt om erhverv, for hvis udøvelse der kræves meget korte arbejdsmarkedsuddannelser, der fører til udøvelse af visse erhverv omfattet af arbejdsmiljøloven.

B) INTEGRATING PROFESSIONALS INTO THE SINGLE MARKET

- A European Professional Card:

Question 11: What are your views about the objectives of a European professional card? Should such a card speed up the recognition process? Should it increase transparency for consumers and employers? Should it enhance confidence and forge closer cooperation between a home and a host Member State?

Question 12: Do you agree with the proposed features of the card?

Question 13: What information would be essential on the card? How could a timely update of such information be organised?

Question 14: Do you think that the title professional card is appropriate? Would the title professional passport, with its connotation of mobility, be more appropriate?

Svar på spørgsmål 11 - 14:

Det vil være muligt at udtale sig mere konkret om den danske holdning til udvikling af Professional Card (erhvervspas), når der foreligger klare svar om initiativet. Foreløbig kan vi fra dansk side støtte

- at arbejdet i den af Kommissionen nedsatte Steering group vedrørende erhvervspas videreføres og færdiggøres som planlagt
- at der i styregruppens arbejde sker en afklaring af relevansen af et sådant erhvervspas, og herunder relevansen for alle typer af lovregulerede erhverv, om passet skal være frivilligt for et erhverv at indføre, om passet skal omfatte erhverv, der i nogle medlemsstater ikke er lovregulerede og om passet skal anvendes ved både den faste etablering og den midlertidige og lejlighedsvis tjenestestøtte

- at der i styregruppen sker en afklaring af den juridiske status af et sådant pas, herunder hvem der er relevant målgruppe (værtslandets kompetente myndigheder og/eller arbejdsgivere), og hvorvidt et sådant pas skal have bindende virkning eller blot være vejledende for myndighedernes sagsbehandling
- at de administrative og økonomiske omkostninger forbundet med etableringen, administrationen og driften af erhvervspasset afdækkes, og det sikres, at indholdet (kvalifikationer, uddannelser og kompetencer m.v.) i et sådant pas, gør passet brugbart og giver en merværdi og at i den forbindelse tages højde for offentlig sundhed og sikkerhed
- at udstedelsen af et sådant erhvervspas i givet fald bliver en frivillig ordning for borgeren, og at passet, med dets nuværende titel udstedes og vedligeholdes af nationale (kompetente) myndigheder, alternativt af en myndighed ved EU
- at allerede udviklede støtteredskaber i EU-regi, f.eks. informationsudvekslingssystemet IMI, og Europass, hvor der indgår supplerende bevisdokumenter herunder ”Diploma Supplement”, (og hvor der er planer om at etablere et fælles koncept for europæiske beviser for kvalifikationer), tænkes ind i det videre arbejde med undersøgelsen af indførelsen af et sådant pas.

- Abandon common platforms, move towards European curricula:

Question 15: What are your views about introducing the concept of a European curriculum – a kind of 28th regime applicable in addition to national requirements? What conditions could be foreseen for its development?

Svar på spørgsmål 15:

Udviklingen af et fælleseuropæisk curriculum opfattes umiddelbart ikke som et redskab, der kan fremme arbejdskraftens mobilitet betydeligt. I forbindelse med eventuelle yderligere drøftelser om emnet forventes det, at det sikres, at medlemsstaternes kompetence med hensyn til indretning af deres nationale regler om udbud og indhold af uddannelser bevares ved en eventuel introduktion af yderligere harmonisering i form af udvikling af fælles EU-uddannelser.

Det bemærkes endvidere, at det er nødvendigt nærmere at beskrive ordningen for ”28th regime”, dennes omfang og indhold samt ordningens retlige konsekvenser i sammenhæng med anerkendelsesdirektivet, førend der kan ske en endelig tilkendegivelse af regeringens holdning.

- Offering consumers the high quality service they demand:

Question 16: To what extent is there a risk of fragmenting markets through excessive numbers of regulated professions? Please give illustrative examples for sectors which get more and more fragmented.

Svar på spørgsmål 16:

For at skabe et velfungerende indre marked, og for at fremme arbejdskraftens mobilitet i EU, kan det være relevant at undersøge, hvorvidt lovregulering for visse erhverv i medlemsstaterne kan knyttes til nogle objektive kriterier. Det kan være tale om krav om beskyttelse af fx patienter og forbrugere, om behov for at tage højde for offentlig sundhed og sikkerhed eller andre almene hensyn i medlemsstaterne. Det kan også være tale om, at lovreguleringen kun har historisk betydning.

Endvidere anbefales det at undersøge, hvorvidt visse erhvervsområder, som er opført i direktivets bilag IV, og som udspringer af FNs erhvervsnomenklaturer fra 1958, stadig eksisterer som selvstændige erhvervsområder, eller om de i takt med den teknologiske og videnskabelige udvikling er blevet integreret i andre erhverv eller industrigrene.

Den netop afsluttede evaluering af Servicedirektivet viste bl.a., en stor diversitet i reguleringsgraden i medlemsstaterne, hvilket udgør en barriere for et velfungerende indre marked for tjenesteydelser. Evalueringen af Servicedirektivet viste en høj grad af sådan regulering inden for turisme- samt bygge- og anlægssektoren.

Question 17: Should lighter regimes for professionals be developed who accompany consumers to another Member State?

Svar på spørgsmål 17:

Det vil generelt være relevant at definere retsstillingen for erhvervsudøvere, der ledsager forbrugere til en anden medlemsstat. Herunder vil det være relevant at undersøge, hvorvidt der i denne situation overhovedet kan henvises til mobilitet i EU-forstand. Den endelige holdning til spørgsmålet vil afhænge af afklaringen af en række forhold, bl.a. hvorvidt værtslandet, i tilfælde af et erstatningskrav, vil kunne holdes ansvarlig i den erstatningssag eller lign.

- Making it easier for professionals to move temporarily:

Question 18: How could the current declaration regime be simplified, in order to reduce unnecessary burdens? Is it necessary to require a declaration where the essential part of the services is provided online without declaration? Is it necessary to clarify the terms “temporary or occasional” or should the conditions for professionals to seek recognition of qualifications on a permanent basis be simplified?

Svar på spørgsmål 18:

Fra dansk side vil vi opfordre til, at der sker en nærmere præcisering af begreberne ”midlertidigt og lejlighedsvist”, eksempelvis i form af en praksis-nær, vejledende definition eller afgrænsning af begreberne. Desuden vil vi opfordre til, at begrebet ”tjenesteyder” afklares. I anerkendelsesdirektivet knytter begrebet tjenesteyder sig til den ”midlertidige og lejlighedsvis” udøvelse af et erhverv, mens tjenesteyderbegrebet i Servicedirektivet, jf. artikel 3, nr 2, anvendes både om personer, der ønsker at arbejde midlertidigt og lejlighedsvist i en anden medlemsstat, men også om personer, der ønsker at etablere sig fast i medlemsstaten.

Question 19: Is there a need for retaining a pro-forma registration system?

Svar på spørgsmål 19:

Pro-forma registreringssystem, som der refereres til i direktivets artikel 6, er ikke af væsentlig betydning i dansk sammenhæng, da bestemmelsen primært refererer til pro-forma registrering i værtslandets faglige organisationer. Medlemskab i en faglig organisation udgør i Danmark ikke et lovkrav, men en mulighed, som enhver erhvervsudøver frit kan forholde sig til.

Dog skal det bemærkes, at registreringen i et eventuelt offentligt autorisationsregister, der administreres af en kompetent myndighed, udgør et ufravigeligt lovkrav, der også gælder for danske borgere.

Question 20: Should Member States reduce the current scope for prior checks of qualifications and accordingly the scope for derogating from the declaration regime?

Svar på spørgsmål 20:

Medlemsstaternes mulighed for at afgøre, hvilke lovregulerede erhverv, der har en sådan karakter, at man ud fra hensynet til offentlig sikkerhed og sundhed ønsker forudgående kontrol af erhvervsudøverens kvalifikationer, ønskes bevaret. Dog kan det anbefales, at der sker en nærmere vejledende præcisering af begreberne "offentlig sundhed og sikkerhed". Afklaringen kan bidrage til en mere korrekt gennemførelse af bestemmelser om forudgående kontrol af kvalifikationer. Endvidere vurderer vi, at forholdet mellem Servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet bør præciseres, da der i Servicedirektivet refereres til "et alment tvingende hensyn", mens der i anerkendelsesdirektivet henvises til "offentlig sundhed og sikkerhed".

C) INJECTING MORE CONFIDENCE INTO THE SYSTEM

- Retaining automatic recognition in the 21st century:

Spørgsmål 21: Does the current minimum training harmonisation offer a real access to the profession, in particular for nurses, midwives and pharmacists?

Svar på spørgsmål 21:

De gældende regler om harmonisering af fælles minimumsuddannelseskrav for læger, tandlæger, sygeplejersker, jordemødre, farmaceuter, dyrlæger og arkitekter fører til automatisk anerkendelse af de faglige kvalifikationer. Dette opfattes som en af de væsentligste forudsætninger for en reel adgang til udøvelse af erhvervene. Danmark stiller ikke nogle autorisationskrav for indrejsende arkitekter, da erhvervet ikke er lovreguleret. Danskuddannede arkitekter fra arkitektskoler i Aarhus og København er omfattet af den automatiske anerkendelsesordning.

Spørgsmål 22: Do you see a need to modernise the minimum training requirements? Should these requirements also include a limited set of competences? If so what kind of competences should be considered?

Svar på spørgsmål 22:

Læge og tandlæge

Generelt finder vi, at der ikke er behov for udvidelse af minimumsuddannelsesperioden for læger og tandlæger, men for visse lægelige specialer (V 5.1.3) bør minimumsvarigheden øges til 4 år, og for nogle til 5 år.

En forlængelse af den krævede uddannelseslængde for uddannelsen til alment praktiserende læge i direktivets artikel 28 ønskes gennemført, ligesom det bør overvejes, om der er grundlag for at skærpe og præcisere supplerende krav til uddannelsen, der er nævnt i artikel 28.3. Forholdet mellem den almenpraktiserende lægeuddannelse og det i visse medlemsstater eksisterende speciale i almen medicin, bør klarlægges og eventuelt reguleres i direktivet.

Hverken grunduddannelser eller specialer, der er genstand for automatisk godkendelse, behøver eksplicit beskrevne kompetencer, men vi er enige med Kommissionen i, at automatisk godkendelse er afhængig af gensidig tillid, men også af muligheden for, at de kompetente myndigheder kan gennemskue, hvad uddannelsernes indhold består af på centrale områder.

På nationalt niveau bør disse oplysninger være tilgængelige, også på et andet sprog udover medlemsstatens nationale sprog, eksempelvis på engelsk. Grunduddannelserne bør – på universitetsniveau – følge Bologna-kriterierne og på specialistniveau bør beskrivelsen indeholde den samlede uddannelsesvarighed, varighed af teoretisk uddannelse og overordnet beskrivelse af hvilken profil den færdige speciallæge besidder og dennes "fitness to practice".

Der er et generelt behov for at se nærmere på minimumskravene til uddannelserne. Der bør i den forbindelse tages udgangspunkt i den udvikling, der er sket inden for de enkelte professioner, siden de første direktiver på området blev vedtaget.

Sygeplejerske og jordemoder

Vi kan støtte forslag om, at adgangskravet til uddannelserne til sygeplejerske og jordemoder fastsættes svarende til adgangskrav til universitetsuddannelser. Det forudsættes tillige, at de gældende regler om, at adgangskravet også kan opfyldes, hvis ansøgeren efter en realkompetencevurdering skønnes at have faglige kvalifikationer, der kan sidestilles hermed, opretholdes uændret.

Med henblik på forenkling, modernisering og større transparens ser vi gerne, at uddannelsernes varighed angives i år og ECTS-point (European Credit Transfer System).

Vi er fra dansk side ikke indstillet på at støtte forslag om, at minimumsvarigheden for uddannelserne til professionsbachelor i sygepleje og professionsbachelor i jordemoderkundskab fastsættes udover den aktuelt gældende varighed for begge uddannelser (i Danmark på 3 ½ studenterårsværk svarende til 210 ECTS-point).

Vi kan tilslutte os, at det undersøges, hvorvidt oversigten over obligatoriske emner i de relevante uddannelser opført i direktivets Bilag V bør opdateres. Endelig stillingtagen hertil vil afhænge af hvilke ændringer, der evt. foreslås i forbindelse med undersøgelsen.

Arkitekt

Den danske arkitektuddannelse, som er opført i Bilag V.7.1 til direktivet, er en uddannelse af fem års varighed. Størstedelen af de europæiske arkitektuddannelser varer i praksis også fem år på fuld tid. Derfor vil vi fra dansk side kunne støtte, at minimumuddannelseskraft for arkitektuddannelse forøges fra den nuværende fire års varighed til fem års varighed.

Spørgsmål 23: Should a Member State be obliged to be more transparent and to provide more information to the other Member States about future qualifications which benefit from automatic recognition?

Svar på spørgsmål 23:

Danmark støtter ideen om at øge transparens, således at uddannelsesindholdet bliver lettere tilgængeligt for medlemsstaterne. Det kan f.eks. fremmes således, at alle medlemsstaters uddannelsesinstitutioner og kompetente myndigheder på deres hjemmesider, udover medlemsstaternes nationale sprog, på et andet sprog (eksempelvis engelsk) oplyser om uddannelsesindholdet.

Spørgsmål 24: Should the current scheme for notifying new diplomas be overhauled? Should such notifications be made at a much earlier stage? Please be specific in your reasons.

Svar på spørgsmål 24:

Vi kan fra dansk side støtte, at der videreudvikles notifikationsstandarder, som medlemslandene skal følge, når de notificerer nye uddannelser. Udviklingen af notifikationsstandarder vil forbedre informationsniveauet i notifikationer, således at notifikationerne er umiddelbart overskuelige og let tilgængelige.

En forbedring af informationsniveauet vil mindske risikoen for, at medlemsstaterne beder om yderligere information, under behandlingen af notifikationen. Notifikationen bør finde sted umiddelbart efter vedtagelsen af reglerne eller senest i forbindelse med regleres ikrafttræden.

Spørgsmål question 25: Do you see a need for modernising this regime on automatic recognition, notably the list of activities listed in Annex IV?

Svar på spørgsmål 25:

Fra dansk side ser vi gerne en modernisering af ordningen for den automatiske anerkendelse på baggrund af den relevante erhvervs erfaring.

Det vil være nyttigt at undersøge, hvorvidt alle erhvervsområder, som er opført i direktivets bilag IV (og som udspringer fra FN's erhvervsnomenklaturer fra slutningen af 1950-erne) i dag eksisterer som selvstændige erhvervsområder, eller om de i takt med den teknologiske og videnskabelige udvikling er blevet erstattet af eller integreret i andre erhverv og industrigrene.

Vi vil foreslå, at der i direktivets bestemmelser om automatisk anerkendelse på baggrund af erhvervs erfaring (artikel 16-19) tilføjes en dispensationsmulighed, hvorefter de medlemsstater, der med henblik på adgang til udøvelse af erhverv, som kræver en sikkerhedsrelateret uddannelse, kan stille et krav herom, hvis en erhvervsudøver i en anden medlemsstat ikke har opnået tilsvarende uddannelsesmæssige kompetencer.

I Danmark findes visse erhverv i tilknytning til arbejdsmiljølovgivning og visse erhverv, der har tilknytning til sikkerhed ifm. arbejde på offshoreanlæg (boreplatforme m.v.), som muligvis er oplyst i bilag IV. I begge tilfælde er der tale om risikofyldte erhverv, hvor der også til virksomheder og til industrien i øvrigt stilles meget strenge sikkerhedsmæssige og miljømæssige krav, både på EU-plan og nationalt. I dag forberedes personer, der ønsker at arbejde inden for ovennævnte erhvervsområder, til erhvervsudøvelsen ved at gennemgå bestemte sikkerhedsuddannelser af op til et par ugers varighed. Uddannelserne er arbejdsmarkedsuddannelser, som netop har til formål at forberede erhvervsudøvere til arbejde inden for de farlige erhverv.

Spørgsmål 26: Do you see a need for shortening the number of years of professional experience necessary to qualify for automatic recognition?

Svar på spørgsmål 26:

Antallet af års erhvervs erfaring for at kunne blive automatisk anerkendt er passende.

Spørgsmål 27: Do you see a need for taking more account of continuing professional development at EU level? If yes, how could this need be reflected in the Directive?

Svar på spørgsmål 27:

En eventuel inklusion af CPD (Continuing Professional Development) i direktivet må først og fremmest bero på en afklaring af begrebet i forhold til andre efteruddannelsesbegreber. I Danmark kan der f.eks. sondres mellem CPD (Continuing Professional Development) og CME (Continuous Medical Education), hvor CPD kan ses som udvikling af nye funktioner og gennemførelse af supplerende uddannelser, mens CME er en livslang opdatering af de kompetencer, der indgik i den oprindelige grunduddannelse og efterfølgende specialistuddannelse, så patienter sikres opdateret, moderne og evidensbaseret undersøgelse og behandling. CME kan således betegnes som en livslang "brush-up" af eksisterende kompetencer, hvorimod CPD har karakter af karriereudvikling. Det er vores opfattelse, at kravene til CME bør forankres på nationalt niveau, da holdningerne til behovet for og indholdet af CME og CPD, herunder recertificeringsproblematikken næppe kan forenes i medlemsstater.

- More efficient cooperation between competent authorities:

Spørgsmål 28: Would the extension of IMI to the professions outside the scope of the Services Directive create more confidence between Member States? Should the extension of the mandatory use of IMI include a proactive alert mechanism for cases where such a mechanism currently does not apply, notably health professions?

Svar på spørgsmål 28:

Direktivets artikel 8 fastlægger muligheden for, at kompetente myndigheder gennem Internal Market Informationssystem (IMI-systemet) kan indhente oplysninger fra et andet EU/EØS-land om, hvorvidt en tjenesteyder er lovligt etableret i afsenderlandet, om redelig adfærd og om, hvorvidt tjenesteyderen har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner. Af direktivets artikel 56 fremgår, at myndighederne kan udveksle oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af en erhvervmæssig virksomhed i henhold til direktivet.

Danmark støtter, at anvendelsen af IMI indenfor anerkendelsesdirektivets område gøres obligatorisk, da IMI medvirker til at skabe større tillid samt bedre og mere effektivt samarbejde mellem de europæiske myndigheder. Hvis reaktionstiden i IMI kan nedbringes til en acceptabel længde, vil det yderligere styrke tiltroen til og anvendelsen af IMI.

Spørgsmål 29: In which cases should an alert obligation be triggered?

Svar på spørgsmål 29:

En advarselsmekanisme vil være hensigtsmæssig, men brug af en advarselsmekanisme på anerkendelsesdirektivets område vil kræve nærmere undersøgelse af det persondataretlige grundlag herfor.

Proaktiv advarselsmekanisme og "early warning" i pågående klagesager og undersøgelse for malpractice er forhold, der må vurderes af den enkelte MS med hensyn til, om der er hjemmel til disse forholdsregler i national lovgivning.

Det skal bl.a. afklares, hvorvidt et alarmsystem skal bruges i forbindelse med en "vis risiko" for at erhvervsudøveren kan være til fare for patienter, forbrugere offentlig sundhed og sikkerhed eller andre almene hensyn eller udelukkende i forbindelse med en "begrundet mistanke" om dette.

Language skills:

Spørgsmål 30: Have you encountered any major problems with the current language regime as foreseen in the Directive?

Svar på spørgsmål 30:

Der har ikke været meldinger om større problemer i forhold til spørgsmålet om sprogkunderskaber, jf. direktivets artikel 53. Det fremgår af bestemmelsen, at personer, hvis erhvervmæssige kvalifikationer anerkendes, kan kræves at være i besiddelse af de sprogkunderskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtslandet.

Indenfor sundhedsfaglige erhverv er kommunikation generelt (med patienter, pårørende og kolleger) et fag inden for de fleste sundhedsfaglige uddannelser. Kommunikation på værtslandets sprog inden for sundhedsfaglige erhverv er væsentligt af hensyn til patientsikkerheden. Ansvar for at sprogproblemer ikke forhindrer eller forringer faglig funktion, påhviler som udgangspunkt den ansættende myndighed og ansættelsesstedet i Danmark. Problemer kan dog opstå, hvor en sundhedsperson nedsætter sig som privat praktiserende, og hvor der ikke er et ansættelsesforhold.

***Særlig note vedrørende skiinstruktørerhverv:**

Den danske regering kan henvise til det medsendte høringssvar vedrørende skiinstruktørerhvervet, som Den Danske Skiskole har udarbejdet til brug for besvarelsen af Kommissionens "Consultation Paper" om reform af systemer for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

***Særlig note vedrørende udvidelsen af kvikskrankernes anvendelsesområde til også at omfatte anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer:**

Fra dansk side vil vi nationalt undersøge muligheden for at udvide anvendelsen af den danske kvikskranke til lovregulerede erhverv, der i dag ikke er omfattet af reglerne i Servicedirektivet.